

6 august - 12 august

Isus dorea binele oamenilor

Textul de memorat: „Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!” (Matei 23:37)

Sâmbătă dimineața, în timpul Școlii de Sabat sau al serviciului divin, prin fața ușii de la intrarea unei biserici adventiste de ziua a șaptea se văd trecând tineri care se dau cu skateboardul.

De ce? Pentru că sala în care se adună biserica se găsește în incinta unui centru de tineret situat chiar lângă un parc de skateboard. Și, dacă vă gândiți că huruitul plăcilor îi deranjează pe cei dinăuntru, vă înșelați!

În efortul de a reduce rata delincvenței printre tineri, administrația orașului respectiv a amenajat un parc care să le ofere tinerilor posibilitatea de a se recrea într-un mod sănătos. După aceea, a dorit ca o biserică să-și susțină serviciile religioase în centrul de tineret. Conducătorii orașului au considerat că prezența unei biserici va avea o influență morală pozitivă asupra tinerilor care veneau în parc. Au trimis această solicitare mai multor confesiuni religioase, dar a acceptat-o numai una dintre ele: cea care organizează Școala de Sabat și care se închină sâmbăta.

Membrii bisericii adventiste de acolo au fost încântați să se mute în centrul de tineret, pentru că-și doreau să lucreze cu tinerii din parc. Definiția lor pentru biserică este următoarea: biserica este o comunitate care nu există pentru sine. Lucrul acesta ar trebui să-l înțelegem cu toții!

Duminică, 7 august – Iona în Ninive

1. Citește Iona 3:4-4:6. Ce problemă gravă de atitudine avea profetul?

În Iona 4, se spune că profetul Iona s-a așezat la răsărit de Ninive. Transmisese mesajul de avertizare din partea lui Dumnezeu, că cetatea avea să fie distrusă. Acum, reflecta la tot drumul pe care-l străbătuse, la împotrivirea lui de a veni în Ninive, la încercarea de a scăpa de corvoada aceasta, la insistența lui Dumnezeu de a-l convinge să-și îndeplinească misiunea, la cele trei zile petrecute în burta peștelui și la călătoria lungă până la cetate. *Și pentru ce se zbatuse el atât? Ca acum să afle că Dumnezeu S-a răzgândit și dorea să le arate har unor ticăloși?* Locuitorii cetății se pocăiseră, dar Iona se simțea înșelat, înjosit și folosit. Se așteptase ca distrugerea acestei cetăți păgâne, cu 120 000 de locuitori, să scoată în evidență preferința lui Dumnezeu pentru poporul Său ales și să-i stingă ura pentru niniveni.

2. Citește Luca 19:38-42. Care este atitudinea lui Isus față de cetatea Ierusalim?

La opt sute de ani după Iona, Isus, călare pe un măgar, străbate coasta dealului care dă spre Ierusalim. Se aud strigăte de laudă pentru „împăratul care vine în Numele Domnului” și de speranță că va fi „pace în cer și slavă în locurile preaînalte” (Luca 19:38). În toiul ovațiilor, când zărește cetatea, El Se oprește și plânge pentru ea, zicând: „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea!” (Luca 19:42).

Observă contrastul, Iona a ascultat porunca Domnului cu reticență, fără să-i pese de locuitorii cetății Ninive. Isus S-a apropiat de Ierusalim cu o singură povară pe suflet: ca iudeii să primească mântuirea pe care le-o oferea cu un preț atât de mare.

Două cetăți: Ninive și Ierusalim. Doi mesageri: Iona și Isus. Diferența este evidentă. Isus exemplifică atitudinea altruistă și iubitoare care dorește binele oamenilor. Să avem și noi aceeași atitudine față de cei pierduți!

Ce legătură există între egoism și o atitudine de indiferență față de mântuirea altora?

Luni, 8 august – Cu toate acestea...

Un lepros se apropie de Isus și-L roagă să-l vindece. Oricine știa că acel om ar trebui să stea departe de ceilalți. *Cu toate acestea*, Isus, Cel curat, Se atinge de el și-l vindecă (Matei 8:1-4). Petru se dezice de Isus de trei ori în timpul judecării Sale (Ioan 18). *Cu toate acestea*, după ce-i cercetează inima, Isus îl reprimște în slujba Sa (Ioan 21). Biserica din Corint nu pune preț pe autoritatea și pe influența lui Pavel. *Cu toate acestea*, apostolul continuă să o slujească (2 Corinteni 12:14,15).

Atitudinea subliniată de expresia „cu toate acestea”, sau „în pofida acestui fapt”, este esențială pentru manifestarea caracterului Aceluia care dorește binele oamenilor.

„Milioane și milioane de suflete gata să piară, legate în lanțurile neștiinței și ale păcatului, n-au auzit niciodată despre iubirea lui Isus pentru ele. Dacă am fi în situația lor, ce am dori să facă pentru noi? Atât cât stă în puterea noastră, avem obligația imperioasă să facem totul pentru acești oameni. Regula de viață a lui Hristos, în fața căreia, în ziua judecării, fiecare va sta sau va cădea, este aceasta: «Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel» (Matei 7:12).” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2014, p. 610

Regula de aur este indispensabilă pentru slujitorul lui Dumnezeu: gândul lui trebuie să se îndrepte mai întâi spre binele celorlalți, nu spre al său.

3. Citește Matei 5:43-47; Luca 6:27,35; 23:34. Ce principiu important subliniază Isus aici, legat de atitudinea noastră față de o anumită categorie de oameni?

Isus ne cheamă să-i iubim pe oameni și să fim buni cu ei, *în pofida faptului că ei ne urăsc sau ne dușmănesc*. Isus asociază aceste fapte și această atitudine cu caracterul lui Dumnezeu: „Voi însă iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi” (Luca 6:35).

Cum înțelegem afirmația că Dumnezeu este „bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi”? Cum ne ajută ea să răspundem, de exemplu, la întrebarea: „De ce prosperă oamenii răi?” Ce clarificare în plus găsim în Romani 2:4?

Marti, 9 august – Dragostea nu va pieri niciodată

De la Isus știm că poruncile cele mai mari din lege sunt să-L iubim pe Dumnezeu și să-l iubim pe aproapele nostru (Luca 10:27,28). Tot de la El știm și cine este aproapele nostru. Totodată, viața Sa a fost, de la început până la sfârșit, o expresie a iubirii curate a unui Dumnezeu care este dragoste (1 Ioan 4:16). Prin urmare, dacă vrem să reflectăm caracterul lui Dumnezeu, dacă vrem să le arătăm altora cum este El în realitate, trebuie să fim iubitori.

Dar și reciproca este adevărată. Motivul invocat cel mai frecvent de oameni pentru a-L respinge pe Isus - și creștinismul în general - este purtarea respingătoare a celor care se declară creștini.

4. Gândește-te la istoria lumii sau la ce se întâmplă în zilele noastre și dă câteva exemple de fapte îngrozitoare făcute de așa-ziși creștini, uneori chiar în Numele lui Isus. Ce avertizări găsim în acest sens în Daniel 7:24,25 și Romani 2:24?

Nu este de mirare că, de-a lungul timpului, mulți oameni au devenit ostili creștinismului. Imperativul de a-L reprezenta corect pe Domnul Hristos prin viața noastră este, astfel, cu atât mai important. Iar metoda cea mai eficientă este aceea de a le arăta oamenilor dragostea așa cum le-a arătat-o El.

5. Citește 1 Corinteni 13. Ce spune Pavel că este dragostea? Ce spune el că nu este dragostea? Ce schimbări trebuie să faci pentru a manifesta această dragoste?

Miercuri, 10 august – A doua atingere

6. Citește Marcu 8:22-25. Ce lecție spirituală putem desprinde din faptul că orbul nu a fost vindecat pe deplin la prima atingere a lui Isus?

După ce a pus salivă pe ochii orbului și Și-a pus mâinile peste el, Isus l-a întrebat: „Vezi ceva?” (Marcu 8:23). Minunea aceasta se aseamănă oarecum cu vindecarea surdomutului din Decapole, petrecută cu puțin timp înainte (vezi Marcu 7:31-37), dar diferă de toate celelalte minuni de vindecare consemnate deoarece vindecarea a avut loc în două etape.

7. Citește Marcu 8:23,24. De ce crezi că, inițial, omul a spus că oamenii i se păreau ca niște copaci?

„Văd niște oameni umblând, dar mi se par ca niște copaci” (Marcu 8:24). Își putea da seama că erau oameni numai după faptul că se deplasau. Ce aplicație spirituală poate avea acest incident? Ni se poate întâmpla ca, după ce Isus ne redă vederea spirituală, să nu fim totuși refăcuți complet. Oamenii ni se pot părea niște „copaci”. Încă nu-i vedem așa cum sunt ei în realitate, cu nevoile lor reale. Îi considerăm niște lucruri, niște numere, niște obiecte pe care vrem să le aducem în biserică, poate pentru a avea un număr mai mare de botezuri sau pentru a ne face o imagine bună. Când vor vedea atâta interes egoist în jur, mulți oameni vor decide, probabil, să plece din biserică!

8. Recitește Marcu 8:25. Ce motive ar fi putut avea Isus ca să-l vindece pe acest orb în două etape?

Să studiem puțin contextul. Chiar înainte de minunea aceasta, Isus a abordat un alt fel de orbire. El le-a dat ucenicilor un îndemn pe care aceștia nu l-au priceput: „Luați seama să vă păziți bine de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod!” (Marcu 8:15). Primul lor gând a fost că nu aveau destulă pâine pentru călătoria cu corabia. Dar Isus le-a spus: „Aveți ochi și nu vedeți?” (Marcu 8:18).

Nu numai cei din afara bisericii au nevoie de atingerea vindecătoare a lui Isus. Și în biserică există „orbi”. Membrii bisericii cu probleme de „vedere”, pentru care oamenii sunt o statistică sau niște obiecte, nu sunt preocupați de faptul că mulți membri botezați de curând părăsesc biserica. Ei au nevoie de a doua atingere a lui Isus, ca să vadă mai clar și să-i iubească pe alții așa cum i-a iubit El.

Joi, 11 august – Biserica orientată către oameni

9. Citește Filipeni 2:3-5. Care sunt principiile enunțate aici și de ce ne sunt recomandate nu doar în relațiile cu frații de credință, ci și în cele cu ceilalți oameni?

În viața Sa pe pământ, Isus nu s-a gândit la Sine. Agenda Lui era plină cu activități care urmăreau binele altora. De numeroase ori, răspundea și la solicitări „neanunțate”, ca de exemplu cererea lui Iair de a veni repede acasă la el ca să-i vindece fiica. În ce timp ce încerca să rezolve această problemă, a apărut o altă solicitare, „neanunțată”, din partea unei femei care avea o hemoragie de doisprezece ani. (Citește Marcu 5:21-43.)

Membrii bisericii sunt inima și mâinile lui Isus pe pământ. Isus a iubit oamenii mai mult decât orice, iar biserica Sa, dacă este cu adevărat a Sa, îi va iubi la fel.

Bisericile își fac planuri și își stabilesc obiective, și este bine că procedează astfel. Totuși, uneori, dragostea necondiționată pentru oameni ne va determina să ne abatem de la planurile noastre inițiale, mai ales dacă acestea nu ne mai lasă timp să arătăm dragostea lui Dumnezeu. Pentru multe biserici, botezurile sunt o prioritate. Este frumos să avem multe botezuri. Ele sunt o împlinire a trimiterii din Matei 28:19. Dar din ce motiv își dorește biserica ta să aibă botezuri? Pentru binele ei? Ca să aibă o imagine bună și să fie apreciată de pastor? Sau pentru că-și dorește sincer ca oamenii din jur să se bucure de o „viață din belșug” prin acceptarea lui Isus (Ioan 10:10) și să primească tot ce oferă El, spre binele lor?

O biserică a organizat o masă pentru săraci într-o zonă de la periferia orașului. La un moment dat, pastorul a spus: „Nu are rost să continuăm activitatea aceasta, dacă nu se botează nimeni.” O altă biserică s-a mutat într-o clădire nouă, de care membrii erau foarte mândri. Pastorul i-a îndemnat să-i invite pe prietenii lor la evenimente

precum Școala biblică de vacanță sau seminare de sănătate, ca să se familiarizeze cu atmosfera de biserică. Prima lor grijă a fost ca nu cumva să se murdărească și să se uzeze covorul cel nou sau să se deterioreze toaletele. Compară aceste două biserici cu biserica de lângă parcul de skateboard!

Recitește pasajele studiate astăzi. În care dintre atitudini te regăsești? Cum ne putem forma obiceiul de a renunța la noi înșine și de a manifesta aceste trăsături?

Vineri, 12 august – Studiu suplimentar

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acesta, citește din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolul „Exemplul nostru”, ed. 2010, pp. 11-18, iar din cartea *Viața lui Isus*, capitolul „Îți mai lipsește un lucru”, ed. 2014, pp. 492-496.

„Pentru a ajunge la oamenii din toate clasele sociale, trebuie să mergem acolo unde se află ei, fiindcă rareori ne vor căuta din proprie inițiativă. Nu numai de la amvon sunt atinse inimile bărbaților și ale femeilor de adevărul divin. Hristos le-a trezit interesul mergând în mijlocul lor ca unul care le dorea binele. Îi căuta zi de zi la activitățile lor preferate și manifesta un interes neprefăcut față de ocupațiile lor vremelnice.” - Ellen G. White, *My Life Today*, p. 186. Cât de adevărat este că oamenii, din motive diverse, rareori ne caută din proprie inițiativă! Este necesar să imităm exemplul lui Isus, care a venit pe pământ și a coborât până la nivelul nostru. Dintr-un anumit punct de vedere, lucrul acesta n-ar trebui să fie, pentru noi, prea greu. Sunt atât de mulți oameni care au atât de multe nevoi! Planeta aceasta este un loc lovit de suferință, devastat, unde trăiesc oameni răniți și năpăstuiți care, în unele cazuri, tânjesc după cineva care să-i asculte, după cineva cu care să stea de vorbă, după cineva căruia să-i pese de ei. Noi, membrii bisericii, ar trebui să fim capabili să le oferim, într-o anumită măsură, ajutorul de care au nevoie. Să avem grijă să nu ne facem vinovați de greșeala cu privire la care ne-a avertizat Iacov: să avem credință, dar să ne lipsească faptele care să o dovedească. Interesant este că apostolul nu a dat această avertizare când discuta despre alimentație, îmbrăcăminte sau comportament, ci în contextul ajutorării persoanelor în nevoie. (Vezi Iacov 2:14-17.) Oricine poate declara că are credință. Adevărata dovadă a credinței este însă modul cum ne purtăm cu semenii noștri.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Cronici 17-23

1. De ce îl ura Ahab pe profetul Mica?
2. Ce fel de lucrare a realizat împăratul Iosafat pentru popor?
3. De la cine a primit împăratul Ioram o scrisoare?
4. Cine a fost uns împărat sub pază militară?

Viața lui Isus, capitolul 85

5. Cum trebuie să ne mărturisim păcatele ascunse? Dar pe cele publice?